

[Bolligministeren]

være, at størstedelen af dem egner sig bedst til afklaring under udvalgsbehandlingen, som jeg naturligvis vil gøre mit til bliver så effektiv og hurtig som muligt.

Jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning om spørgsmålet om beskæftigelseseffekt. Jeg tror, det var fru Kirsten Jacobsen eller også hr. Holger K. Nielsen og flere andre, der var inde på det.

Vi kan selvfølgelig have hver vores opfattelse af effekten af et sådant initiativ, som der her er tale om. Men hvis vi lytter til dem, der til daglig beskæftiger sig med denne branche, Håndværksrådet, formanden for Byggefagenes Sammenslutning, BYG, altså Byggeriets Arbejdsgiverforening, så vil vi kunne høre, at alle tre organisationer har den meget klare opfattelse, at dette vil betyde en ganske stor effekt for beskæftigelsen.

Jeg er også overbevist om, at det vil have en effekt i forhold til det sorte arbejde. Jeg tror, at uanset vores politiske forskelligheder kan vi vel – ikke bare de fem partier, men alle otte – være enige om, at en indsats her kan være ganske nyttig for hele det danske samfund.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, kun til sidst nævne et enkelt punkt, nemlig byfornyelse.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi i øjeblikket har en byfornyelsesramme i størrelsesordenen 2¼–2½ mia. kr., afhængigt af, om det er dette eller næste års finanslov, vi nu gennemfører en forhøjelse af. Det er faktisk ganske mange penge.

Hvis vi dertil lægger, at kommunerne har lagt deres budgetter, at en byfornyelsessag tager ganske lang tid – det er derfor, vi er meget opsat på at forenkle proceduren – i øjeblikket, efter de gældende regler, tager det ganske lang tid, 3-4 år er ikke unormalt, så tror jeg, enhver kan se, at hvis man ønsker en øjeblikkelig beskæftigelsesmæssig effekt, så er der grænser for, hvor meget der kommer ud af at sætte flere penge af til det formål, der hedder byfornyelse, i dette år. Effekten vil vi først kunne måle reelt og med fuld virkning efter et åremål.

Jeg føler mig overbevist om, at vi med den måde, dette nu er skruet sammen på, har fundet en løsning, som jeg tror vil have en samlet rimelig effekt, som vil sætte gang i beskæftigelsen, som vil sætte gang i forbedringen og vedligeholdelsen af vores boliger, og som vil bidrage

til, at vi får indhentet noget af det forsømte på disse områder.

Der er ingen tvivl om, at byggebranchen er meget dårligt stillet beskæftigelsesmæssigt. Vi kan ikke løse byggebranchens problemer med dette forslag – selvfølgelig kan vi ikke det, det er der ingen der har stillet i udsigt – men vi kan yde et væsentligt bidrag, som også bidrager til at indhente noget af det forsømte inden for forbedring af vores boliger, og med det formål synes jeg faktisk vi er nået ganske langt.

Holger K. Nielsen (SF):

Et af ministerens argumenter imod at bruge flere penge på byfornyelse var, at det ikke har nogen særlig virkning i 1991. Jamen hr. minister, denne tilskudsordning løber jo til 1993, så det, vi skal se på, er, hvad vi kan få for pengene i denne periode.

I øvrigt synes jeg slet ikke, vi skal lægge os fast på, om det skal være i 1991, 1992 eller 1993. Jeg mener, vi skal se på: Hvad er det rimeligt at prioritere? Det er den diskussion, vi godt ville have mere fokus på: Er det rimeligt at prioritere millionærvillaerne, eller er det rimeligt at prioritere de virkelig dårlige boliger, f.eks. på Vesterbro?

Så siger ministeren, at byfornyelsesrammen på ca. 2 mia. kr. er mange penge i betragtning af, at der er et behov på omkring 100 mia. kr. Boligministeriet har lavet adskillige opgørelser over det samlede behov, og man er inde i store overvejelser om den prioritering, der skal foretages. Deri er jeg helt enig. Vi skal prioritere, også med hensyn til byfornyelsesindsatsen, men vi skal også prioritere byfornyelse i forhold til andre aktiviteter på boligområdet.

Ministeren bruger de forskellige interesseorganisationers beregninger af beskæftigelsen. Jeg kan da godt forstå, at Håndværksrådet mener, der er stor beskæftigelse i det her, det forstår jeg så udmærket, men jeg synes også, regeringen burde tænke lidt selv og overveje, om den reelle merbeskæftigelse netto ved dette er særlig stor i forhold til at bruge pengene alternativt andre steder i boligsektoren, f.eks. nybyggeriet.

Lige pludselig er regeringen så optaget af beskæftigelse. Da vi snakkede boligbyggerilov for ikke så længe siden, betød beskæftigelsen ikke noget som helst, også selv om nybyggeriet er nede på et katastrofalt lavt niveau, og også selv